

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17366/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миливоје Минић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, Одељење у Нишу, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4337/23 од 16.04.2024. године, у седници одржаној 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4337/23 од 16.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4337/23 од 16.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4337/23 од 16.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 361/23 од 26.09.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да тужиоци имају право својине на делу катастарске парцеле .../... КО ..., површине 144 м², у ближе означеним мерама и границама према скици вештака геометра ВВ од 14.11.2022. године, која је саставни део пресуде и да се тужена обавезе да им ово право призна и трпи упис својине код Службе за катастар непокретности Бабушница, те тужиоци обавезани да туженој надокнаде парничне трошкове од 27.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су, на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Захтев за утврђење права својине тужиоци заснивају на чињеници да су у поседу спорног дела парцеле као наследници лица које никада није било уписано у јавној евиденцији непокретности као власник. Одлуку о неоснованости постављеног тужбеног захтева на реалном делу парцеле у својини Републике Србије, по култури река, судови заснивају на одредбама чланова 10, 16. и 17. Закона о јавној својини („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 153/20), по којима је искључено стицање права својине по правном основу одржаја на добрима од општег интереса у јавној својини. Имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нема услова за одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, пошто изричите законске одредбе које регулишу област јавне својине, а које су у конкретном случају правилно примењене, не остављају места другачијем тумачењу права. При томе, пресуде Општинског суда у Бабушници П 223/2002 и Окружног суда у Пироту Гж 595/03 на које ревизија указује, не представљају доказ различитог поступања судова у битно истоврсним чињеничним ситуацијама пошто су донете пре ступања на снагу Закона о јавној својини, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине на непокретности поднета је 10.05.2022. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара (члан 33. став 2. ЗПП) и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић